

- stiti, oslobođiti; —da un obbligo, riješiti dužnosti.
- esonerazione**, f. oslobođenje (od poreza).
- esònero**, m. rasterećenje, oprost; — del suolo, rasterećivanje zemlje.
- esorabile**, ag. umoljiv, koji se dà umoliti; (arrendevole) podatljiv.
- esorbitante**, ag. prekomjeran, pretjeran.
- esorbitanza**, f. prekomjernost, pretjeranost.
- esorbitare** (*esòrbito*), v. n. (lett.) prijeći granice; pretjeravati.
- esorcismo**, m. (eccl.) zaklinjanje, izgonjenje davola, eksorcizam.
- esorcizzare**, v. a. (eccl.) zaklinjati, izgoniti davole.
- esordiente**, m. početnik.
- esòrdo** (-di), m. uvod, pristup; (fig.) prvi korak, početak.
- esordire** (*esordisco*, -sci; perf. *esordii*), v. n. igrati, prvi početni; prvi put se pojaviti (na pozornici, u društву, itd.)
- esornare** (*esòrno*), v. a. (rett.) nakititi, ukrasiti, oljepšati.
- esornazione**, f. (rett.) bogatstvo izraza (u stilu).
- esortare** (*esòrto*), v. a. nagovarati, nukovati; svjetovati, opominjati; — qd. alla morte, pripremati koga na smrt.
- esortazione**, f. nagovor, ponukovanje; opomena, svjetovanje.
- esòso**, ag. mrzak; odvratan; vrlo neprijatan; nepodnošljiv.
- esòtico** (-ci), ag. stran, iz strane zemlje, inostran; koji se odnosi na strane zemlje, eksotičan.
- espànd-ere** (come *spàndere*), v. a. (di liquidi) razliti, razlijevati, izliti; (di grani e sim.) rasutti, prosipati, prosuti; (di sangue, lagrime) prolieti, prolijevati; (col trasporto) raznijeti, raznositi, raznašati; (fig.) sterati, prostirati; (di odore) izdavati, puštati (miris); (di notizie) razglasiti, rasturiti; — il cuore, l'anima, otvoriti srce, dušu. || **-ersi**, v. r. prosuti se; razdavati se, dijeliti se; liti se; rasprostirati se; raznijeti se, razglasiti se; — nel mondo, ići mnogo u društva, imati mnogo poznanstva.
- espansibile**, ag. (fis.) raspružljiv, rastegljiv, koji se širi.
- espansibilità**, f. raspružljivost, rastegljivost.
- espansione**, f. širenje; rastezanje; razvijanje; (anat.) produženje, pružanje; (fig.) izljev riječi, razgovornost.
- espansività**, f. CAR. rasprostranost; razgovornost.
- espansivo**, ag. koji može da se širi; (fig.) koji se izlijeva; srđan, razgovoran.
- espatriare** (*espàtrio*, -tri), v. n. iseliti se, iseljivati se.
- espediente**, ag. koristan, potreban; (lett.) è —, korisno je, potrebno je, nužno je. || m. sredstvo, način, put; posljednje sredstvo.
- espellere** (*espèllo*; pass. rem. *espulsi*), v. a. izgnati, istjerati, izjuriti; isključiti, izgoniti, izagnati; (dal lo stato uno straniero) prebaciti preko granice; (med.) istjerati napolje.
- esperanto**, m. esperanto (međunarodni jezik).
- esperienza**, f. iskustvo; opit. pokušaj, kušnja; — del mondo, vještina življenja: fare l' — di uno, staviti nekoga na kušnju.
- experimental**, ag. (lett.) osnovan na iskustvu, pokušajan, eksperimental; *mètodo* —, pokušaj.
- experimentare**, e più comun. **perimentare** (*esperimento*), v. a. iskušavati, iskusiti; (fare la prova) okušati, kušati, ogledati, vršiti ogled, opit, probu; pokušati, pokušavati; činiti pokuse; l' —, pokušaj.
- experimentato**, ag. pokušan, iskušan; non —, neiskusan.
- esperimento**, m. iskustvo, vičnost; ogled, opit, pokušaj, pokus, ispitivanje; kušnja; — di compimento, pokušaj nagodbe; — di conciliazione, pokušaj pomirenja. || *Sinón.*: assaggio, prova, saggio, esperienza, cimento, tentativo.
- espèrío** (-eri), ag. (poët.) zapadni. umješan. || m. vještak. || *Sinón.*: perito, praktico, versato, dottto.
- esperire** (*esperisco*, -sci), v. a. (leg.) staviti u djelo; kušati, pokušati; — la conciliazione, pokušati pomirenje.
- espèratemente**, av. vješto, vično, iskusno.
- esperto**, ag. vješt, vičan, iskusian,